

EBH/65/2018

Év

2018

Védett tulajdonság:

Egyéb helyzet, tulajdonság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Diszkrimináció típusa

Közvetlen hátrányos megkülönböztetés

Befejezőmód

Jogsértést részben megállapító döntés

A kiskorú kérelmező törvényes képviselője azt panaszolta, hogy az egyéb pszichés fejlődési zavarral (súlyos tanulási zavarral) küzdő, sajátos nevelési igényű gyermekét közvetlen hátrányos megkülönböztetés érte, mivel az általános iskola nem vitte el az osztálykirándulásra. Sérelmezte továbbá, hogy a kiskorú kérelmező nem kapta meg a szakértői véleményben meghatározott fejlesztések közül a logopédiai korrekciót és a pszichés támogatást.

A hatóság a kérelem alapján eljárást indított az általános iskolával szemben, aki előadta, hogy a kiskorú kérelmező osztályfőnökei döntöttek arról, hogy a gyermeket nem viszik el az osztálykirándulásra. Az osztályfőnökök szerint a kiskorú kérelmező nem tudott beilleszkedni az osztályba, és gyakran agresszíven viselkedett a társaival és a tanítóival szemben. Minden kérést elutasított, sokszor már a sorakozó is nehézséget okozott a számára, mert nem volt hajlandó a kapott utasítást végrehajtani. E tapasztalatok alapján az osztályfőnökök arról nyilatkoztak az iskolavezetés felé, hogy a kiskorú kérelmező biztonságát, testi épségét nem tudják biztosítani az osztálykirándulás alkalmával, mivel a gyermekcsoporttal való közlekedés veszélyeket rejthet magában. Az osztályfőnökök indokolását az iskolavezetés elfogadta. Az osztályfőnökök a döntésről tájékoztatták a törvényes képviselőt, és felkínálták a kiskorú kérelmező számára az iskolai ügyeletet, amelyet azonban a törvényes képviselő nem fogadott el.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság az ügyben tárgyalást tartott, valamint megkereste a pedagógiai szakszolgálat szakértői bizottságát azzal - az ügyfelek között vitás kérdéssel - kapcsolatban, hogy a szakértői véleményben előírt pszichés támogatást az általános iskolának vagy a törvényes képviselőnek kell-e biztosítani. A pedagógiai szakszolgálat tájékoztatása szerint a szakvéleményben a „pszichés támogatás” arra vonatkozott, hogy a pedagógusok a nevelő munkájuk során neveljék a gyermek együttműködési készségét, fejlesszék az alkalmazkodását, és segítsék a beilleszkedését, indulatkezelését. Az oktatási intézmény ezzel kapcsolatban arról nyilatkozott, hogy a gyermek a pszichés megsegítést valamennyi pedagógustól megkapta az általános iskolában.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság a határozatában megállapította, hogy az oktatási intézmény megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg akkor, amikor a kiskorú kérelmezőnek két alkalommal megtiltotta a részvételt az osztálykiránduláson. Az Oktatási Jogok Biztosá azzal kapcsolatban, hogy az iskola jogszerűen kitilthat-e egy tanulót az osztálykirándulásról – tájékoztató jellegű állásfoglalásában – kifejtette, hogy „a köznevelési törvény a tanítási nap fogalmát a következőképp határozza meg: az egyes osztályokban a tanítási órák, továbbá az iskola pedagógiai programjában rögzített, a tanítási órák keretében meg nem valósítható osztály- vagy csoportfoglalkozás, így különösen a tanulmányi kirándulás, környezeti nevelési program, a kulturális, sportrendezvény megtartására fordított nap, ha a foglalkozási órák száma eléri a hármat. A 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet 33. § (1) bekezdés bk) pontja az ingyenes szolgáltatások körébe eső szolgáltatások között rendelkezik a kirándulásról, amely a pedagógiai program végrehajtásához kapcsolódó, a minden tanuló számára előírt tananyag megismerését, feldolgozását szolgáló tevékenység. Eszerint amennyiben egy kirándulás a pedagógiai program végrehajtásához kapcsolódó, a minden tanuló számára előírt tananyag megismerését, feldolgozását szolgáló tevékenységként és tanítási napként kerül megszervezésre, úgy az a tanulók számára kötelező, arról magatartási problémákra hivatkozva nem tiltható ki a tanuló.” A hatóság ezért megállapította, hogy az általános iskola a vonatkozó jogszabályok alapján nem tilthatta volna meg a kiskorú kérelmezőnek a magatartási zavaraira hivatkozva azt, hogy részt vegyen az osztálykiránduláson. A hatóság megállapította azt is, hogy az oktatási intézmény a kiskorú kérelmezőt az egyéb pszichés fejlődési zavara (súlyos tanulási zavar), mint védett tulajdonsága miatt nem vitte el az osztálykirándulásra, hiszen a szakértői vélemény is kitért arra, hogy a kiskorú kérelmező alkalmazkodási és együttműködési nehézségekkel küzd. Az általános iskola az intézkedését azzal is indokolta, hogy a kiskorú kérelmező biztonságát és testi épségét nem tudták volna garantálni az osztálykirándulás alkalmával, mivel a gyermekcsoporttal való közlekedés veszélyeket rejthet magában. Az általános iskola a kiskorú kérelmezőt ugyanakkor egy másik, kirándulás keretében megrendezett beltéri drámafoglalkozásra elvitte, részvételét csak a kültéri kirándulásokon tiltotta meg. A hatóság megállapította, hogy az oktatási intézmény székhelyétől a beltéri foglalkozás helyszíne és a kültéri programok – ésszerű időn belül – egyaránt csak tömegközlekedési eszközzel voltak elérhetőek. A hatóság ezért nem fogadta el ésszerű indokként azt, hogy az általános iskola a közlekedés veszélyei miatt nem vitte el a kiskorú kérelmezőt a kültéri helyszíneken megszervezett osztálykirándulásokra. A törvényes képviselő ráadásul az eljárás során arról is beszámolt a hatóságnak, hogy a kiskorú kérelmező az iskola egy másik vidéki kirándulásán részt vehetett.

Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság nem fogadta el az általános iskola azzal kapcsolatos védekezését sem, hogy a gyermek szakértői véleményben előírt logopédiai korrekcióját azért nem biztosította, mert a vizsgálatot végző logopédus – a gyermek anatómiai adottságai miatt – nem volt kompetens a fejlesztésére. A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény (a továbbiakban: Nktv.) 47. § (10) bekezdése szerint ugyanis a sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló neveléséhez, oktatásához szükséges speciális szakképzettséggel rendelkező szakember utazó gyógypedagógusi, utazó konduktori hálózat útján is biztosítható. A hatóság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy ha az általános iskola nem rendelkezett a megfelelő szakemberrel, akkor az utazó gyógypedagógusi hálózat segítségével kellett volna biztosítani a gyermek logopédiai fejlesztését. Mindezek alapján a hatóság megállapította, hogy az általános iskola nem biztosította a kiskorú kérelmező számára a kötelező erővel bíró szakértői véleményben előírt logopédiai korrekciót, amivel megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. A kiskorú kérelmezőt ezért az iskolai nevelése és oktatása során egyéb helyzete (súlyos tanulási zavar) miatt közvetlen hátrányos megkülönböztetés érte.

A hatóság a kérelemnek ezt meghaladó részét elutasította.

(2018. május 14-i jogerős határozat)

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.